

Jutro wernisaż wystawy rzeźb sakralnych Karola Badyny z cyklu „Akatysteron”

Od jutra do 30 kwietnia w kościele Wszystkich Świętych w Warszawie prezentowana będzie wystawa rzeźb sakralnych prof. Karola Badyny pt. „Akatysteron”. Artysta, który specjalizuje się w rzeźbie portretowej i sztuce sakralnej tym razem zdobył się na eksperyment ukazania pieśni religijnej w formie przestrzennej rzeźby.

Zapraszamy na wernisaż wystawy rzeźby sakralnej pt. „Akatysteron” autorstwa prof. Karola Badyny, który odbędzie się we wtorek **17 marca 2026 r.** o godz. **15:50** w kościele Wszystkich Świętych przy Placu Grzybowskiem 3/5 w Warszawie. Udział w wernisażu zapowiedział m.in. bp Michał Janocha – przewodniczący Rady Episkopatu Polski ds. Kultury i Ochrony Dziedzictwa Kulturowego.

Wystawa będzie dostępna do końca kwietnia w godzinach:

6:30 – 19:30 / ndz

7:00 – 18:30 / pon-sob

Rzeźby sakralne z cyklu „Akatysteron” można oglądać w prawej (zachodniej) nawie kościoła Wszystkich Świętych. To łącznie dziewięć rzeźb – odlewów z brązu o wymiarach 180 cm / 75 cm / 145 cm i wadze

120 kg każdy. Ich tytuły to:

1. Akatysteron Boga Ojca
2. Akatysteron Zmartwychwstałego
3. Akatysteron Trójcy Świętej
4. Akatysteron Bożej Rodzicielki
5. Akatysteron Kapłana
6. Akatysteron Proroka
7. Akatysteron Serafina
8. Akatysteron Matki Bolesci
9. Akatysteron Zstępującego

Wszystkie rzeźby są oparte o jeden schemat kompozycyjny i architektoniczny, który jest symetryczny i rytmiczny oraz posiada bardzo istotną cechę, która jest pewnym ograniczeniem, a mianowicie dwustronność. Widzimy głównie dwie strony, tak jak w medalu jest awers i rewers. Widzimy zawsze jedną stronę. Musimy się na to zgodzić, że świat ducha jest tajemniczy i nie będzie dla nas dostępny całkowicie, ale pewne ślady można odnaleźć i zobaczyć oczami widzącej wiary Kościoła – zwraca uwagę prof. Karol Badyna.

Forma „Akatysteronu” przywodzi na myśl sylwetę człowieka i krzyża zarazem – monumentalną, wertykalną postać, rozpiętą pomiędzy ziemią a niebem. Oprócz kierunku wertykalnego bardzo istotny jest kierunek horyzontalny wyciągniętych rąk gdzie dłonie można identyfikować jako dłonie osób Trójcy Świętej. Ręce, we wszystkich „Akatysteronach”

rozłożone są w geście daru i przyjęcia, otwierają przestrzeń wokół – jakby zapraszały do wejścia w rytm niewidzialnej procesji, i co jest najważniejsze, bezpośrednio nas dotykają.

W tym ujęciu rzeźba nie jest jedynie reprezentacją, ale współuczestnikiem. Nie stoi „przed” widzom, lecz go obejmuje. To właśnie moment perychorezy – wzajemnego przenikania się obecności. Materia nie oddziela od *sacrum*, lecz umożliwia jego współzamieszkanie.

„Akatysteron” jako pojęcie i jako rzeźba łączy w sobie paradoks: materia, która wskazuje poza siebie, forma, która trwa w ruchu, modlitwa, która nie kończy się słowem, lecz ciszą i prześwitem. W tym sensie rzeźba zyskuje wymiar nie tylko artystyczny, ale i mistyczny by wyrazić niewyraźne, uosobić czuwanie samego światła – wyjaśnia swój zamysł artysta.

Inspiracją dla Karola Badyny były prace zarówno rzeźbiarskie jak i malarskie Bolesława Biegasa. A podstawą do wszelkich rozważań i do nowego spojrzenia na kulturę sakralną dają słowa kard. Josepha Ratzingera z książki „Duch liturgii”.

„Kryzys sztuki jest symptomem kryzysu człowieczeństwa, które właśnie w chwili największego nasilenia podboju świata... popadło w swoistą ślepotę w odniesieniu do pytań wykraczających poza materialność; jest to ślepotą, którą nazwać można ślepotą ducha”.

„Obraz służy liturgii; modlitwa i spojrzenie, w którym formują się obrazy, musi być zatem współmodleniem się i współpatrzeniem wraz z widzącą wiarą Kościoła. Wymiar eklezjalny jest istotny dla sztuki sakralnej. Dotyczy to także wewnętrznego połączenia z dziejami wiary, z Pismem i tradycją”.

„Dokonująca się w wierze odnowa sztuki... zakłada przede wszystkim dar nowego spojrzenia. Warto zatem dołożyć wszelkich wysiłków, aby ponownie dotrzeć do wiary widzącej”.

Wystawa rzeźb sakralnych Karola Badyny jest spojrzeniem w religijny świat Bożych tajemnic ściśle związanych z tradycją Kościoła. Dopiero ten ścisły związek z tradycją, daje możliwość do interpretacji i do odważnego eksperymentu. Takim eksperymentem jest ukazanie pieśni religijnej w formie przestrzennej rzeźby.

W stołecznym kościele Wszystkich Świętych można także zobaczyć także inne prace tego artysty wykonane dla tego kościoła. Są to: anioły na wieży oraz rzeźby w ołtarzach transeptu: św. Andrzeja, św. Róży, św. s. Faustyny i bł. Michała Sopoćki.

***

Karol Badyna – ur. 1960 r. w Stąporkowie w Świętokrzyskim. W 1983 roku został przyjęty na Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Dyplom z wyróżnieniem obronił w 1988 roku. W tym samym roku rozpoczął pracę jako asystent na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 2000 roku uchwałą Rady Wydziału Rzeźby uzyskał kwalifikacje I Stopnia. Opiekunem artystycznym w przewodzie kwalifikacyjnym I Stopnia był prof. Marian Konieczny, natomiast recenzentami byli profesorowie Jerzy Nowakowski i Adam Myjak. W 2001 roku objął Pracownię dla studentów I roku na Wydziale Rzeźby krakowskiej ASP. W latach 2000-2005 był opiekunem studenckiego Koła Naukowego.

Od 2002 roku prowadzi działalność naukowo-badawczą we współpracy z Instytutem Odlewnictwa w Krakowie oraz Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie. Zrealizował dwa projektu celowe NOT w Warszawie oraz jeden projekt PHARE we Włoszech.

W 2009 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego w zakresie dyscypliny artystycznej *sztuki piękne* na podstawie dorobku artystycznego i rozprawy habilitacyjnej. Recenzentami w przewodzie habilitacyjnym byli profesorowie: Jerzy Nowakowski, Andrzej Banachowicz, Andrzej Jocz i Sławoj Ostrowski. W roku 2011 otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego ASP.

W swojej twórczości zajmuje się głównie rzeźbą portretową. Posiada liczne realizacje pomnikowe w Polsce, m.in. Krakowie, Warszawie, Lublinie, Płocku, Sandomierzu, Sulejówku, Łodzi, Kielcach,

Radomiu, Dąbrowie Górniczej, Biłgoraju, Poznaniu, Włocławku i Rzeszowie. Za granicą zrealizował pomniki w Nowym Jorku, Chicago, Waszyngtonie, Izraelu, Estonii, Portugalii, Włoszech, Niemczech i Singapurze.

Karol Badyna zajmuje się także sztuką sakralną. W dorobku artysty znajduje się ponad 30 kompleksowych projektów kościołów i kaplic z których wiele zostało zrealizowanych. Wśród nich m.in. kościół dominikanów w Szczecinie, św. Rafała Kalinowskiego w Radomiu oraz kościoła parafialnego w Trzemeśni. Projektował obiekty sakralne na terenie diecezji krakowskiej, szczecińsko-kamieńskiej, rzeszowskiej, tarnowskiej, radomskiej, sandomierskiej, kieleckiej, lubelskiej, legnickiej i łódzkiej. Jest autorem rzeźb oraz instalacji przestrzennych do Ogrodów Biblijnych w Muszynie, Krościenku i Proszowicach. Jest także autorem makiet dotykowych dla osób niewidomych. Najwięcej ich powstało w Krakowie, Warszawie i Toruniu.